

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 80 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, kateri naročnine še niso plačali, prosimo prav uljudno, da blagovolé — zaradi pravilnosti in reda v upravništvu — isto gotovo do 8. dne februarja t. l. poslati, ker drugače jim bođe list brez-pogojno ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Verska šola na Pruskem.

Odkar se je Pruska l. 1866. prerodila in si pridobila prevlado v novo ustanovljenem nemškem cesarstvu, imela je prebiti marsikatero hudo domačo borbo, zlasti s katoliškimi elementi, kateri se nikakor niso mogli sprijazniti z novimi razmerami. Naravna posledica odpora katoliških prebivalcev bil je vladni pritisk, kateri je bil tem hujši, ker se je vršil s protestantsko-aristokratsko nestrpnostjo. — Bismarck in tedanji njegov oproda, naučni in bogočastni minister Falk, hoteč oživiti tradicije kralja Friderika Velikega, nista bila nič kaj izbirčna v svojih sredstvih, samo da sta dosegla svrhu svojo in storila sta zato katoličanom pruskim marsikatero budo krivico. „Kulturni boj“ žalostnega spomina ni bil v korist nobeni borečih se strank in vlada pruska uvidela je kmalu, da bi oškodila najvitalnejše interese celokupne države, da ga tira do skrajnosti. Tekom let postala je vlada prijaznejša katoliškim željam in še Bismarck storil je marsikaj v odpravo tega, kar je bil za časa boja prouzročil. Mladi nemški cesar pa je uvidel, da se je socialno-demokratske stranke, katera narašča od dne do dne, ubraniti le tedaj, ako združi vse sedanji društveni red pripoznavajoče frakcije v jedno jedino stranko, kar je pa le mogoče, ako je tudi vlada vsaki posamni teh strank pravična in ne stori ničesar, kar se ne dá spraviti v soglasje z načeli taiste. Umevno je, da mora v tem slučaju vsaka teh strank odjenjati v nekoliko od svojih terjatev. Nemška katoliška stranka ponehala je boriti se proti pruski državi in zato liti tudi vlada, da jej ustreže, in sicer v zadevi, na katero so katoliški politiki že od nekdanj obrabali vso pozornost — pruska vlada predložila je deželnemu zboru načrt za reformo ljudskih šol v katoliškem zmyslu. Vse liberalne stranke pobijajo to predlogo odločno in zato je morda umestno, da izrečemo v tej stvari svoje mnenje, zlasti ker je tudi v nas verska šola kardinalna terjatev konservativne stranke.

Doslej imeli so na Pruskem dvoje vrst ljudskih šol: verske in takozvane simultanske šole. Novi šolski zakon določa izrecno, da ostanejo simultanske šole ondu, kjer so že sedaj, tudi še v bodoče, zahteva pa, da naj bodo novo ustanovljene šole konfesionalne.

Isto tako določa novi zakon, da je ustanoviti posebne šole ondu, kjer je v kaki šoli 60 učencev, ki so druge vere nego večina in da mora veronauk učiti učitelj, ki je tiste vere, kakor šolarji. — Proti tej določbi se upirajo liberalci, akopram je — v kolikor je nam mogoče presoditi — povsem upravičena, sosebno za Prusko, kjer prebivajo na jednom ter istem mestu stanovniki raznih veroizpovedanj. Druga točka, kateri liberalne stranke ne pritrjajo, je ta, da imajo veronauk poučevati, oziroma pouk nadzorovati duhovniki. Ta določba je povsem taka, kakor pri nas v Avstriji, in ako sodimo po svojih izkušajah, nam je pripoznati, da je ta naredba samo dobro uplivala. Glavna točka pa, kateri se liberalci in tudi nekoji protestantski konservativci

najstrastneje upirajo, je ona, v kateri se določajo pogoji za ustanovitev privatnih šol. Protestanti in liberalci se bojé, da bi katoliški redovniki zopet ustanovili samostanske šole in v njih odgajali mladino v nestrpnem in netolerantnem duhu, kar bi utegnulo biti nevarno notranjemu miru vse države. Ta ugovor je gotovo resnega uvažanja vreden. Ne dá se tajiti, da zlasti one šole, v katerih poučujejo jezuitje, niso odgajale mladino povsem tako, kakor bi bilo želeli, toda novi pruski zakon določa izrecno, da ima vladni predsednik dotičnega okraja, kjer je taka privatna šola, pravico nadzorovati šolo in takisto je tudi treba, da je učni načrt zasebne šole odobren in potrjen od vlade. Vrh tega ima šolska oblast še pravico ugovarjati proti posamnim učiteljem ter zahtevati, da se odstranijo, oziroma šolo zatvoriti.

Liberalne frakcije protivijo se tudi še neki drugi velevažni in — po naši sodbi — jako pametni naredbi novega načrta. Doslej se namreč otroci tistih starišev, kateri ne pripadajo nobeni po državi pripoznanih veroizpovedanj, niso udeleževali verskega pouka v ljudskih šolah. Glasom novega zakona pa bodo tudi taki otroci deležni takega pouka in to je gotovo pripoznanja vredna reforma, katero vé ceniti sosebno tisti, ki pozna slabe nasledke socialno-demokratske vzgoje, kateri je ateizem glavna podloga.

Kdor uvažuje trezno in brez predsodkov novi načrt za reformo ljudskega šolstva na Pruskem, pripoznal bode brez nobene dvojbe, da sta vsaj večinoma neupravičena hrup in krik, katerega so zagnali liberalci. Verska šola na takšni podlagi, kakor jo določa novi pruski načrt, gotovo ne bode ovirala naobrazbe in napredka.

Državni zbor.

Poslanska zbornica.

Na Dunaji 30. januarja.

Ob 1/11. uri predpoludnem otvoril je predsednik Smolka 106. sejo tek. zasedanja. Zbornica bila je precej prazna, tudi ministrov je bilo malo navzočnih.

Podrobna obravnava o preustroju pravoslavnih ukov se je nadaljevala in sta se tekom seje rešila § 2. in 3.

Prvi govornik, protisemit Pattai, zagovarja načelo enakih dob po 4 tečajev, a izjavi, da radi tega ni protiven vsprejemu modernih idej. Na podlagi pravnega razvitka avstrijskega in učnih načrtov vsenčiliških v zadnjem stoletju prav stvarno razvija dobri in slabi upliv družega faktorja z ozirom na prvi. Prva najžalostnejša doba v tem stoletju obsega čas do leta 1820., v katerem so se le obstoječi zakoni brez znanstvenih podlag, besedo za besedo, razlagali in utepali dijakom v glavo, s čemur pa praksa sigurno nič pridobila ni. Nasprotno nastala je skrajna nevednost — in ta dōba trpela je do uvedanja Thunovega učnega načrta, ki je pa kljubu svoji učni prostosti v nekoliko pospeševal reakcijo, akopram ne tako, kakor je to trdil Jaques.

Čas, kateri se bo pridobil, izpustivši nemško pravno zgodovino, uporabil se bode za boljše spoznanje socialnih razmer. Vender se to ne bode v veliki meri zgodilo, temveč vidi se le, da je hotel minister prikrajšati dōba radi jednoletnega prostovoljstva. Potem bi bilo pa boljše, da se skušnja preloži koncem 3 tečaja, a ni treba ponavljati, če se ista povoljno ne završi, jednega leta. Sicer se mu vidi, da poslanska zbornica kar nič jednotno ne

postopa in ni za predlog, katerega je vsprejela gospodska zbornica na predlog odseka. Pod predlogom podpisana sta Stremayer in Unger, najkompetentnejša moža v tej zadevi.

Vladni predlog znači konec zgodovinske šole, radi tega priporoča, da se odkloni in vsprejme načrt gospodske zbornice.

Posl. Gross priporoča odsekov predlog in izjavi, da se mu vidi rimsko pravo protisocialno. V nadalnjem govoru obrača se proti Mladočehom, kateri baje nimajo nič svojega, marveč se na čeških vseučiliščih vse po nemškem uzorcju predava.

Kakor Nemci ne marajo rimskega prava in se nemškega oklepaje, tako naj bi tudi Čehi storili.

Naučni minister Gautsch odgovarja govorniku Jaquesu, da bode tudi v prihodnje možno na inozemskih vseučiliščih nekoliko časa učiti se, seveda specifično avstrijske predmete slušati treba bode v Avstriji. S predgovornikom Pattajem sklada se v mnogih točkah, a zavrača ga v tem, da ni § 2. z določilom treh tečajev glavna točka celega zakona, s katero se ima prikrajšati nemška pravna zgodovina in sploh poučevanje pravne zgodovine, v veliko večji meri naslanja se važnost načrta na uvedanje novih predmetov. Minister je prepričan, da bode novi načrt koristen in da bode vzgoja pravniška napredovala.

Istrski poslanec dr. Laginja stavi k § 2. dostavek:

Čas prvih šestih tečajev, katere je totranski podanik na pravo- in državoslovnem oddelku kraljevega Fran-Josipovega vseučilišča v Zagrebu prebil v učenje, kakor tudi tam narejeni pravnozgodovinski državni izpit se že s sedanjim zakonom priznava.

Avstrijski Jugoslovani, katerih štejejo nad dva milijona po Dalmaciji, na Primorji, na Kranjskem, južnem Koroškem in na Štajerskem, nimajo niti sredstva, katero bi je pooblastilo sploh o učnem načrtu govoriti. Nemci imajo 5, Čehi 1 in Poljaki 2 vseučilišč, Slovenci in Hrvati nikakega.

Obstajalo je pred leti slovensko predavanje na Graškem vseučilišču; kar pa se je uvedlo narodnostno obvladje, imenovano ustava, nimamo ga več. Ne samo, da se nam izpolni pravo, marveč tudi da se vzgoji zarod treba osnove pravo- in državoslovne fakulte s slovenskim, oziroma hrvatskim poučnim jezikom.

Izgovori, da izvršitev ni možna, so jalovi — in cela zadeva nima s politikom ničesar opraviti. Tudi pravoznanska akademija ne bila bi nam odvažna. Zaslej pa naj se nam dovoli poučevanje na Zagrebškem vseučilišču, ki ima isti učni načrt, kot naša učilišča, kajti Hrvatska je vsled svoje samostalnosti pridržala še vedno avstrijski zakonik. H koncu še jedenkrat opominja na osnovanje pravne fakulte slovensko-hrvatske, ki je le uprašanje vzgoje in pravične pravne razdelitve v totranski polovici. Politično uprašanje prišlo bode čez čas samo po sebi, ker vse vezi rodov od koroških planin do Zemuna nikdar ne bodo pustile, da se ne bi združile kedaj.

Baron Gautsch omeni nasproti predgovorniku, da so razmere glede pohajanja Zagrebškega vseučilišča urejene in se toliko časa ne bodo premenile, dokler se ne bode Zagrebški naučni načrt razločeval od našega. Predlog Laginje pa mora odklanjati, ker bi kakeršna koli sprememba v inozemstvu rušila naš novi zakon.

Poročevalec Menger imenuje nazore poslanca Pattajja zastarelimi in se sklicuje na razne pravoznance, mej njimi Randa, Helfert in Krasnopoljsky, kakor tudi na izjave vseučilišč v Črnovicah, Kra-

kovu in Lvovu. Koncem govora priporoča vsprejem § 2.

§ 2. vsprejme se brez Laginjinoga dostavka. Na željo posl. Fanderlika konstatujejo se glasovi: za 130, proti 14 glasov.

Proti § 3. oglasi se posl. Pirquet, ki želi dostavek, v katerem se prepušča oproščenje od obveznih kolegij naučnemu ministru.

Dostavek Pirquetov se odkloni, § 3. vsprejme. K § 4, kateri našteva pravoslovne poučne predmete, oglase se k besedi za: Gross in Vašaty; proti: Masaryk, Pattai in Kajzl.

Prvi govornik Masaryk zagovarja svoj govor iz glavne obravnave, ki se je z mnogih strani, sosebno pa s strani naučnega ministra naopak umeval. Govornik obrača se proti izvajanju Gautschevim, po katerih bi bil on zastopnik socializma. On, da je le konstatoval potrebo, da se na sociološki podlagi osnujejo nauki, kar bi bilo jedino pravo. V nadaljnjem zahteva, da se prikrajšajo uki rimskega in kanončnega prava, a da se ustanovijo na vseučiliščih mesta učiteljem za primerjalne študije prava slovanskih rodov in dežel. Slovansko pravoslovje je daleč razvito, — o tem pač posl. Gross ne ve ničesar — na vseučiliščih v Rusiji, na Francoskem, Angleškem, na Danskem in celo v Nemčiji imajo stolice za slovansko pravo, pri nas pa, v eminentno slovanski državi, ni niti na Dunaji stolice za slovansko zgodovino!

Naši pravniki naj bodo naobraženi tudi politično in v to jim je slovansko pravo potrebno. — Vender od našega parlamentarizma nikdo ne pričakuje mnogo, nikari prava. Da se pa tudi v tem oziru napreduje, priporoča svojo resolucijo, ki zahteva od vlade, da skrbi, da se za avstrijska vseučilišča preskrbe učitelji primerjalnega prava.

Resolucija se dovoljno podpre, seja se nato ob 4. uri popoldne zatvori.

Na Dunaji 31. januarja.

V včerajšnji seji zakončala se je obravnava o preustroju učnega načrta po petih sejah. Mnogo se je ugibalo, zagovarjalo in zavračalo in končno vsprejelo skoro neizpremenjeno poročilo odsekovo. Sedaj pa je vrniti nasvet gospodski zbornici, ki pač ne bode odjenjala od svojih zahtev, katere je prav ostro izrazila svoje dni. Stališče zakonskega načrta danes še ni kar nič trdo, in kakšno bode konečno lice načrta je tudi negotovo. Naučni minister sam je v toliko odstopil od prvotnih svojih zahtev, da je izjavil, da ne smatra deljenje dob v tri in pet tečajev kot glavno temveč le kot stransko zadevo, kar pač s početka ni z istim glasom trdil.

Predsednik Smolka otvori 107. sejo ob 11¹/₄ uri v jutro in preide takoj na dnevni red.

Nemški liberalc Kraus oglasi se prvi k besedi. Govornik naznani, da je centralist, ki ne hče videti, da obstoji država iz nekaterih mej seboj prepirajočih se kantonov, temveč iz jedne celotne skupine. Novi naučni red naj krepki enotno misel o državi. Na to obrne se proti Heroldu, ki je ožigosal knjigo senatnega predsednika Lehmayerja. Njemu se vidi, da je knjiga pisana pravično, zgodovinsko. Obrne naj se torej vodja Mladočehov do zgodovine, nikakor pa ne do Lehmayerja. Konečno želi, da napravi naučni minister natančen načrt, po katerem se ima ravnati predavatelj avstrijske zgodovine.

Posl. Kajzl meni, da so pravnozgodovinske podlage pravnemu pouku i metodično i didaktično napačne. Rimska zgodovina igra v učenju glavno ulogo in vender nima pravnik pojma, da je pravo le izraz vsakočasnih verskih, narodnih, političnih in gospodarskih razmer. Bolje bi bilo, da se najprej predava o pravu in pravoznanstvo, nego o rimskem pravu. Veliko bolj naj bi se oziralo na avstrijsko pravo z upoštevanjem posebnih teritorialnih pravnih razmer. Veselo pozdravlja, da bode na vseučiliščih v Krakovu in Lvovu i poljsko pravo predmet izpitov o rigorozih. Želi pa, da se § 4. vrne odseke in nasvetuje resolucijo, ki pozivlje vlado, da češko javno in zasebno pravo kot obligatna predmeta rigoroz na čeških vseučiliščih izvede.

Sekcijski načelnih Rittner kot vladni zastopnik zavrača govor Masarykov iz pretekle seje glede sociologije, a tudi odklanja zahtevo, naj vlada upliva na način prednašanja predmetov. Istina je, da

je Nemčija na nas dolgo uplivala v pravu in možno je zadevo s političnega stališča obsojati, a z zgodovinskega jo zanikati ni možno.

Menilo se je, da Čehi se bodo nasprotovali nemškemu pravu, ki jim je bližje nego Poljakom, a ravno oni se protivijo njega uvedeni, ko tega še Poljaki ne store. Češka pravna zgodovina se na češkem vseučilišču že predava in vlada bode skušala po svoji moči ugoditi in pospeševati vzgoje učiteljskih močij v jednake namene.

Posl. Vašaty v češkem govoru, kateri se pazao poslušali vsi navzoči poslanci in grof Schönborn, označi stališče češko in slovansko v zadevi pravnih ukov. Že ostali govorniki mladočeške stranke naveli so mnogo zahtev in dokazali potrebo poučevanja primerjajočega slovanskega prava in slovanske zgodovine: isto zahteva i on in sicer kar najodločnejše. Opravičena in potrebna je zahteva, a daleč še od izvedenja v državi, katera skrbi le za nemško pravo in njega znanje, ko je vender veliki večini državljanov potrebnejše znanje slovanske pravne zgodovine in obstoječih pravnih razmer.

Posl. Pichler obrača se strastno proti nasvetu Kajzlovemu. Govornik kot nemškočeški poslanec mora kar najodločnejše zavračati take nakane. — Govor sam ni imel nikakega uspeha, pač pa je pokazal prav nprav teh volkov v ovčji koži v posebnem svitu.

Posl. Kajzl zagovarja se temeljito in meni, da smejo isto, kar Poljaki, zahtevati pač i Čehi.

Kajzlov nasvet se na to z 98 proti 37 glasovom odkloni in § 4. vsprejme. § 5. vsprejme se bez obravnave.

K § 6. oglasi se posl. Pattai in se protivi, da se isti vsprejme, ker bi bilo možno, da se doktorat kot bistvena potreba, da pravnik postane odvetnik, opusti, proti komur se je i zbor vseh avstrijskih odvetnikov, ko se je zadnjič sestal, soglasno izrekel. Radi tega bode glasoval proti temu odstavku.

Naučni minister Gautsch omenja, da se promocije nenavadno množe, državni izpiti pa manjšajo.

Temu se bode pač le potom tega zakona v okom prišlo. Sicér se pa i bez doktorstva ne bode porodila odvetništvu nikaka nevarnost.

Pravosodni minister Schönborn objavi, da je zadovoljen s tem, da se za doktorstvo več zahteva nego doslej, sosebno v znanstvenem oziru. Kako da se bodo v prihodnje zadeve odvetništva razvile, o tem danes še nič gotovega povedati ne more.

§ 6. se na to vsprejme in Masarykova resolucija odseku v obravnavo določi. Odsek sam stavi še 5 resolucij o pospeševanju uka o državi in družini, o napravi semenišč za posamne predmete, o preosnovi kolognin, o enakosti obeh letnih tečajev in o pogodbah o železničnem, obrtnem pravu in družni politiki, ki se bez ugovora vsprejmo.

Nasvet Pattajev o predavanju mejnarodnega zasebnega prava in primerjalnega pravoslovja se določi odseku v obravnavo.

Seja zaključí se ob polu 5. uri popoldne.

Gospodska zbornica.

Včeraj zbrała se je zopet gospodska zbornica k svoji 19. seji v tekočem zasedanju. Kakor po navadi, bila je tudi včeraj slabo obiskana, a pozornost je vzbudil pohod kardinala Grusche, ki je od jeseni do danes prvič zastopal kot cerkveni knez dvajsetorico naših knezov škofov in nadškofov, katerih se doslej nihče v njej pokazal ni od 8. vinotoka sem.

Predsednik grof Trauttmansdorff objavi, da se Nj. Veličanstvo zahvali zbornici za sožalje o smrti Nj. tašče in rojstvu nadvojvodinje-unukinje Nj. Veličanstva.

Zbornica preide na to k drugemu čitanju zakonskega načrta, tičočega se priboljškov o zidanju stanovanj za delavce.

Poročevalec grof Montecuccoli poroča in nasvetuje imenom finančnega odseka, da se priklopi i gospodska zbornica premembi, katero je sklenila poslanska.

Predlog se na to bez obravnave vsprejme in postava na to i v tretjem čitanju neizpremenjena sklene.

Seja zaključí se po 10minutnem trajanju ob polu 1. uri popoldne.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. februarja.

Državni zbor.

Danes začela se je v poslanski sobanci razprava o velevažnem in sa trgovinski promet naše države velepomembnem predmetu, o vladni predlogi glede borznega davka. Oče tej predlogi je ranjki Obrza, ki je že pred leti stávil primeren iniciativni predlog. Takoj za to predlogo pride na vrsto druga isto tako važna, predloga o državni subvenciji Dunavski parobrodni družbi. O tej predlogi unela se bode brzkone ostra debata, zakaj nekatere frakcije jej nasprotujejo odločno in tudi Nemci se zanjo ne ogrevajo, ker se jim ne vidi nič kaj prida.

Češka sprava.

V soboto bila je v Pragi seja eksekutivnega odbora nemških zaupnih mož. Navzočni so bili razven predsednika dr. Schmeykala, še deželni poslanci dr. Waldert, dr. Schlesinger in Lippert. Vsi ti izrekli so svoje mnenje glede postopanja nemških deželnozborskih poslancev za slučaj, da uresničijo češki veleposestniki svojo napovedano namero glede preložitve sprave. Dr. Schmeykal odpotoval je še tisti dan na Dunaj, da v imenu nemških deželnih poslancev naznani grofu Taaffeu, kaj in kako bodo nemško češki poslanci postopali, ako se ne postreči delitev sodnih okrajev na Češkem. — Približanje Staročehov in fevdalcev glede sprave je zasluga Zeithammerjeva in kakor vse kaže, se bode posrečilo morda celo približanje vseh čeških frakcij.

Trgovinske pogodbe.

Dne 1. februarja stopile so nove trgovinske pogodbe v veljavo in zajedno menjale so prizadete države ratifikacije teh pogodb. Državni zakonik objavil je pogodbe in presvetli cesar podelil je trgovinskemu ministru Bacquehemu veliki križec Leopoldovega reda v priznanje, katere si je stekel minister za hitro in ugodno rešitev trgovinskih pogodb. Že večkrat imeli smo priliko govoriti in s svojega stališča soditi te pogodbe, dal Bog, da se naše brige in skrbi ne uresničijo, zakaj narodu narodu našemu bilo bi to v preveliko škodo.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija.

Beligranski „Odjek“ priobčil je te dni članek, ki vzbuja veliko senzacijo. List trdi, da se je Srbija vedno točno držala določb Berolinskega dogovora in iz tega uzroka začela svoječasno nesrečno vojsko z Bolgarijo. Dolžnostij pa, katerih ne določa Berolinski dogovor, ne more in neče Srbija nikakor prevzeti, ker so proti nje samostalnosti. Zato jih odklanja odločno, tembolj ker so poniževalne, mar kar jih tudi nalagajo diplomatični zastopniki srednjeevropskih velesil. Asylna pravica je mejnarodna in nobena država ni vezana iztirati ali komur si bodi izročiti politične begunce. Zato ker bivajo na Srbskem nekateri begunci, Srbija nikakor ni odgovorna za bolgarski notranji mir. Srbija ne plačuje prijateljstva sosedov s servilno poslušnostjo. Končujé svoj članek, pravi „Odjek“: Skušali se bodemo ogniti resnemu konfliktu, ako nas pa kdo napade, branili se bodemo možato.

Odpuščen ruski minister.

Car vsprejel je ostavko komunikacijskega ministra Gibeneta. Le ta moral se je umakniti, ker so baje prišle na dan razne nerednosti pri železnih. Nekateri listi poročajo, da je zvedel car, da leži na milijone funtov moke in rži, namjene stradajočim, na posamnih postajah, dočim mrjo ljudje gladu. To je carja tako razsrdilo, da je komunikacijskega ministra odstavil in poslal posebnega zapupnega moža polkovnika Wendriha, da preišče vse nedostatke in da mu vse naznani, kar zasledi

Francoski škofje.

Že večkrat govorili smo o nepatrijotičnem delovanju nekaterih cerkvenih dostojanstvenikov francoskih, katerim so interesi posamnih monarhističnih pretendentov bolj pri srci nego blagor domovine in cerkve. Tudi to smo omenili, da obsoja sv. oče to ruvanje škofov kar najodločnejše, a škofje se za to menijo. Govori se, da je vlada sklenila začeti sodno preiskave proti tistim 5 škofom, ki so izdali pred kratkim ostro proti republiki naperjeno deklaracijo. Tudi Vatikan izrekel se je proti tej deklaraciji in bode izdal v kratkem knjigo „Droits et devoirs“ v kateri bode natisnjero tudi veleznamenito pismo papeža do kardinala Pariškega.

Dopisi.

Iz Žirov 28. januarja. [Izv. dop.] V „Slovenca“ št. 14. z dne 19. januarja smo čitali dopis „iz žirovske okolice“ z dne 16. januarja, prežalostno jeremijado hribovskih lovcev, „kateri se baš tako drže, kakor pustne šeme na pepelnico. Navedenih je nekaj lisičjih krzni, veveričnih kopic in zajčjih srajčic“.

Če Vam lovcem ta mali lovski plen ni po volji, kaj hočemo Vam mi? Nam kmetovalcem in sadjerejem v vigredi tudi ne bode po volji, ko bo-

demo videli po boječih se glodalcih oglodane sad-jonosne sadike in toliko odgriznenih, jedva nasaje-nih kapusovih sadik, treba bode tudi nam jeremi-jado intonirati proti hribovskim lovcom, zakaj neso oni tej divjaci o ugodnem času konca storili s svojimi izvrstnimi, pogubonosnimi dvocevkami.

Piše se dalje „da je lepa cesta iz Logatca v Rovta do malega dedelana, in da Rovtarji in Vr-hovci želé, da se cesta izpelje do Žirov, da pa Ži-rovci nečejo o tem ničesar slišati, ker se bojé, da bi jim iz tira ne zdrsnila izmerjena in po grapah na količe pribita in na papirju narisana železnica „Logatec Loka“.

Lepa cesta je res že v temelju izpeljana do cerkve v Rovtah, — pa leta 1892. bode ono osobje, katero je bilo pretečeno leto pri gradnji ceste v porabi, dokaj opraviti imelo, da jo bode nasulo s potrebnim gramozom in zamoglo oddati prometu.

Še jedno leto, ali pa še več, imajo isti pri-siljeni delavci dokaj dela, da cesto od Balkovca do Popita t. j. do meje žirovske občine zgradijo.

Kar se pa želje Rovtarjev in Vrhovcev — oziroma neželje Žirovcev tiče, to je moral tak do-pisnik pisati, kateremu neso znane prav nič razmere in želje. Nihče ne želi bolj ceste iz Žirov do Rovt, kot Žirovci, in oni isti bodo tudi vse sile napeli, da se cesta zgradi, akopram bi se že — — kakor g. poročevalec izjaviti blagovoli, — izmerjena želez-nica „Divača — Loka“: — ne pa „Logatec — Loka“ kakor on piše, — gradila. —

Kedaj in ali se bode navedena železnica gra-dila ali ne, tega ne bodejo določevali niti Žirovci niti dopisnik, temveč višji faktorji.

Res je, da je generalno nadzorstvo avstrijskih železnic lansko leto za namenjeno železnico zemlji-šče in okrožje meriti ukazalo, kar se je v istini vršilo, — zmerjena pa navedena železnica še ni-kakor ni.

Gosp. dopisnik tudi trdi, da je Žirovska ob-čina vsa na nogah zaradi volitev. — To je gola laž! Ako bi bila vsa na nogah, bi bili prišli volilci v davčnih občinah v obilnem številu, ter si svojega zastopnika po svojem prepričanju in v svoj korist izvolili — da bi, na tak način, ne bilo treba voliti jedva nadomestnega župnijskega oskrbnika — ne župnika — kakor dopisnik piše, — to pa zaradi tega ne, ker je v davčni občini „Vrh“ komaj 5 volilcev na volišče prišlo.

Kaj gosp. dopisnik hoče reči s tem, da „ni vse zlato, kar se sveti“ to je nerazumljivo — sveti se sonce — pa ni zlato, sveti se luna in zvezde — pa ni zlato, — sveti se jabelko na vrh „stolpa crkvenega poslopja“, — pa ni zlato, — sveti se marsikatero dobro rejeno rudeče lice — pa ni zlato, in tako še še marsikaj sveti, kar ni zlato.

Kar se pa žuga in grozi o gospodarstvu z ob-činskim premoženjem, o pojasnjenju v bližnji prihod-njosti, o tem ni nič straha, vsako leto so računi sklenjeni in po občinskem odboru potrjeni. Za leto 1891 še ni račun sklenjen, kateri se bode po iz-vršitvi volitve novega občinskega odbora sklenil, in staremu obč. odboru odobriti dal.

Za naprej pa bode račune in proračune novi občinski odbor odobral.

Stari računi so pa c. kr. okrajnemu glavav-stru in vis. deželnemu odboru vedno na razpo-laganje.

V prihodnje prosimo tako neresnične in nete-meljite dopise opustiti, ker imamo z drugim bolj resnim in bolj važnim delom posla, nego s „Slo-venčevim dopisom“ o polemizovati.

Iz Idrije 31. januarja. [Izv. dop.] Letošnji plesi obečajo biti sijajni. Prvo društvo, ki je šlo v ogenj, bilo je društvo ognjegasev. Ples bil je sijajen, o čemur niti dvomiti nismo, kajti vse bilo je v rokah izvrstnih močij. Reči moramo, da tako ukusno dekorirane dvorane nismo kmalu zapazili. Posebno lepa bila je piramida, sestavljena iz sa-mega gasilnega orodja in čelad. Obisk bil je mnogo-brojen, dokaz, da gasilno društvo uživa splošnih simpatij. Tudi gg. uradniki počastili bi bili ples v večjem številu, da ni bilo prejšnji večer sijajnega plesa v kazini. Vodstvo društva pač sme biti ponosno na sijajni ta uspeh. Da se je pridno gasila žeja in tudi klanjalo Terpsihori do ranega dne, je pri tako čilih društvenikih umevno.

Omeniti moramo, da je društvo izvrstno iz-vežbano in da bode, naj pride nesreča kadarkoli, svoji nalogi kos.

Za izvežbo društvenikov zahvaliti moramo v prvi vrsti g. strčnika namestnika in g. poročnika

Druškoviča; trudila sta se preteklo poletje prav po-šteno v potu svojega obraza. Gasilno društvo ima slovenski komando, katerega menda v Ljubljani nimate. Žalostno! V tem oziru Vas pač gasilci v nobenem kraju ne smejo posnemati. „Nemška Idrija“ ima slovensko komando in „slovenska Ljubljana“ ne. Da se je dru-štvo sploh ustanovilo, zasluga je v prvi vrsti gosp. Golija, ki se je par let potegaval v občinskem za-stopu za ustanovitev prepotrebnega tega društva. Seveda ne bilo bi mogoče društva ustanoviti, da ni mestni zastop, na čelu g. župan Didič, dovolil v svoji munificenci velike vsote. — Danes čital sem „Slovenca“ od 29. t. m. Ko pridem do popisa ve-selice gasilnega društva in bėrem nastopni stavek: „Počastil je ta ples tudi g. rudniški nadsvetnik, kateri je bil spoštljivo sprejet po špalirji Lepo opravljenih ognjegasev“ zavrtelo se mi je kar v glavi zbok gorostasne te bedarije. Da bi bil dopisnik ta stavek iz zlobnosti napisal in hotel s tem g. nad-svetnika pred Idričani osamešiti, tega skoro ne ve-rujemo. Gosp. rudniški nadsvetnik niti bil ni na veselici ognjegasev, temuč oprostil se je po po-slani vizitnici. Skoro mogoče je, da si je kakš ša-ljivec izbral g. dopisnika kot predmet za svoje predpustne burke in ga pošteno nalagal. Ako pa je bil dopisnik sam na veselici in je videl gosp. nadsvetnika, potem mu čestitamo, da ima tako dobre oče, da to vidi, česar par sto očij ni vidilo. Mogoče, da sliši tudi travo rasti. Pri tako neču-venosti organizaciji njegovih živcev je vse mo-goče. Torej g. dopisnik, čestitamo Vam in „Slo-vencu“ na tako izbornem dopisu. Razveselite nas kmalu zopet.

Domače stvari.

— (Vodnikov ples) v čitalnici Ljubljanski bil je jako sijajen in animiran. Če tudi udeležba ni v novejem času tolika, kot je bila nekdanj, ko je vse narodno življenje se združevalo jedino le v čit-alnici, zdaj pa imamo celo vrsto narodnih društev, odlikuje se vedno Vodnikov ples po svoji eleganci. In tako je bilo tudi pretekli ponedeljek. Lep venec dražestnih dam v elegantnih toaletah povečal je posebno sijaj tega tradicionalnega plesa. Pri kadri-ljah našli smo do 40 parov. Plesalo se je neutru-jeno do ranega jutra. S svojo navzočnostjo so po-častili ples: Mestni župan g. Grasselli, trgovin-ske zbornice predsednik g. Perdan, ces. svetnik g. Murnik, c. kr. šolski nadzornik g. Šuman, državna poslanca g. dr. Ferjančič in Kušar in mnogo drugih odličnjakov. Deželni predsednik gosp. baron Winkler bil je po bolezni zadržan in je to naznanil odboru.

— (Slovensko gledališče.) Znana igra „Cvrček“ predstavljala se je včeraj prav dobro in dala priliko nekaterim našim igralnim močem po-kazati se v posebno hvaležnih ulogah. To je bilo bržkone tudi povod, da se je zopet seglo po tej igri, o kateri smo že tolikrat izrekli svojo sodbo o baš istih predstavljalcib, kateri so igrali tudi včeraj, da bi bilo nepotrebno sezati zopet v podrobnosti. Posebno odlikovali so se: gg. Borštnikova, Danilova in Slavčeva in gg. Borštnik, Da-nilo in Verovšek v večjih ulogah. Gospod Da-nilo je bil včeraj prav izboren in nam pokazal, da igra prav dobro — kadar hoče. Želimo, da bi vedno mogli poročati tako ugodno. Prvikrat nasto-pila je v večji ulogi g. Polakova in jo izvedla prav povoljno. Pri marljivem učenju utegne postati prav dobra nova moč. Manje uloge in ensembli bili so dobri, gledališče bilo je tudi precej dobro obi-skano in občinstvo sploh zadovoljno s predstavo, katero smemo uvrstiti mej boljše. Zamolčati pa ne smemo, da je živa želja v občinstvu po kaj novem.

— (K umoru agenta Stedryja.) Kakor kažejo kazenske poizvedbe, pogreša se po umorje-nem agentu W. Stedry-ju na ime Ludovik Knaua, glaseča se knjižica kranjske hranilnice št. 161544 za okoli 10.000 glđ. Pozivlje se torej vsakdo, ko-mur je o tej hranilnični knjižici kaj znanega, da to takoj naznači c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani ali pa mestnemu magistratu v Ljubljani.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca januarja tekočega leta uležilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 585 strank 271.505 glđ. 99 kr. vzdignilo pa 252 strank 174.828 glđ. 50 kr.

— („Pavliha“.) Došla nam je druga šte-vilka novega tega lista, ki je sedaj naš jedini slo-venski humoristični list. Vsebina je raznovrstna in jako zanimiva, a tudi slika na zadnji strani se je prav dobro posrečila ter je mnogo boljše od onih v prvi številki. „Pavliha“ bodi torej najbolje pri-poročen narodnim krogom.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova v Ljubljani.) Po zakonu za Kranjsko z dne 22. avgusta 1889. je prepovedan lovski čas, za mesec februar za: Jelene samce in damjake, košute je-lenov in damjakov, divje kozle, divje koze, divje kozličke, divje kozice, srnjake, srne, srnjačke, srnice, poljske in planinske zajce. Dalje za: Divje peteline, sušavce, divje kokoši, sušavke, fazane, gozdne bele in planiske jerebice, poljske jerebice in prepelice. Sviri se torej, tako divjino kupovati.

— (Umrli je) č. gosp. Matevž Frelih, dekan v Trebnjem dne 1. t. m. v 63. letu starosti svoje vsled hripe, kateri se je pridružila pljučnica.

— (Fml. Alfred pl. Valenčič,) sin nedavno umrlega generala Valenčiča, rojen v Ilirski Bistrici na Notranjskem, umrl je v nedeljo po dolgo-letni bolezni v Feldhofu pri Gradci. Pokojnik rodil se je l. 1832 in ustopil l. 1851 po dovršenih študijah v akademiji v Dunajskem Novem mestu v vojsko kot poročnik pri ulancih. L. 1859 bil je že stotnik in se je potem posebno skazal v vojni leta 1866 proti Prusom ter bil odlikovan za svojo hra-brost. Tudi v Bosni in Hercegovini je pokazal svojo izredno vojaško nadarjenost in dobil red železne krone. L. 1881 postal je generalmajor in poveljnik 11. brigade pešcev. L. 1886 postal je poveljnik 6. divizije in l. 1887 imenovan je bil podmaršalom. Ker je bolehal že dlje časa, stopil je l. 1888 v pokoj, ob kateri priliki mu je bila izrečena Naj-višja cesarska zadovoljnost. Smrt rešila ga je dol-gega trpljenja.

— (Od južne železnice.) Včeraj po noči zdrsnil se je malo pred dohodom Dunajsko-Trža-škega brzovlaka za postajo na Lazah snežni plaz na železniški tir. Vlak ustavili so še pravočasno, da se ni dogodila nesreča. Vlak imel je 24 minut zamude.

— (Iz Opatije) se nam piše: Dne 1. t. m. zvečer zbralo se je v Opatiji 8 žandarmov, 6 fi-nančnih stražnikov, 4 policaji in 6 ognjegasev, ki so imeli nalog preiskati po vsej Opatiji vsa stano-vanja delavcev in rokodelcev, ki so se morali izka-zati s svojimi dokumenti. Kdor tega ni mogel sto-riti, odvedli so ga v zapor. Taka se je zgodila kakim 20 delavcem, največ z Dunaja. Komisija jih je potem izpraševala in ob 4. uri zjutraj izpustila domu. Uzroka, zakaj se je vse zgodilo, nam ne pove naš dopisnik.

— (Gunduličev spomenik) odkrili bodo prihodnje leto v Dubrovniku. Izvršitev kipa izročili so slavnemu hrvaškemu kiparju Ivanu Rendiću v Tratu.

Jutri „Jour-fixe“.

Društvene veselice.

— (Viško Glinška čitalnica) priredi dne 7. februarja t. l. veselico s plesom in petjem v prostorih g. Gašperja Šušteršiča na Glincah. Ustop-nina za ude 20 kr., za neude 40 kr. za osebo. Za-četek točno ob 7. uri zvečer.

— (Pomožni uradniki v Krškem) nap-ravijo dne 7. svečana 1892. v vseh prostorih go-stilne pri „Pošti“ peresni venček. Čisti doho-dek namenjen je revni šolski mladini. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 40 kr. Ob 10¹/₂ uri je javna dražba, potem petje šaljive čet-rtorice. Godba Planinska. Preplačila se glede na dobrodelni namen hvaležno vsprejmo.

— (Kropenski narodnjaki) prirede ve-selico dne 7. februarja v gostilni pri Jarnu na korist revni šolski mladini. Vspored: 1. Srečkanje itd. 2. Čarovanje. (Gosp. J. M.) 3. Petje in 4. Ples v spodnjih, popolno ločenih prostorih. Z ozi-rom na preblagi namen želeži je obilne udeležbe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. februarja. Grof Taaffe po-svetoval se dve uri s Schmeykalom. Juti bodo se posvetovanja nadaljevala.

Dunaj 2. februarja. Dr. Menger se posvetuje z manjšimi skupinami levice, kaj sto-riti, če odstopi Plener. Skupina Mengerjeva vsprejela bi le tako vodstvo, katero bi krepko poudarjalo narodno stališče.

Lvov 2. februarja. Starorusinske stranke shod v narodnem domu pod predsedstvom biv-

šega drž. poslanca Pavlikova bil dobro obiskan. Izrazilo se obžalovanje o razkolu v maloruski stranki in se nasvetovalo, da se zedinijo vse frakcije, da se doseže popolna ravnopravnost Malorusov s Poljaki.

Peterburg 2. februarja. General Petrov imenovan je direktorjem železniškega oddelka.

Bruselj 2. februarja. Zbornica oddala predloge vlade za revizijo ustave jednoglasno odsekom.

Atene 2. februarja. Princ Georgios zbolel na hripi.

Dunaj 3. februarja. Nadvojvodinje Valerieje in novorojene nadvojvodinje zdravje popolnoma povoljno. Daljna poročila se ne bodo izdajala.

Lambergar. — Poezije. — Nauk, kako zasajati vinarje z ameriškimi trtami. — Pavliha. — Pesmi S. Jenka. — Dr. Th. Elze: Zur Geschichte der Reformation in Krain. — Slovensko časopisje. — Iz muzejskega društva. — Slovensko gledališče. — Improvizacija Ivana Mažuraniča. — Novi grobovi. — Nova češka opera. — Bolgarski almanah. — Slavjanskaja Muza. — Grof Lev Tolstoj. — Listnica.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji za vse leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 30 kr. in za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Zahvala.

Velecenjeni gospod Fran Gržina, lesni trgovec v Šentpetru, podaril je našemu bralčemu društvu deset goldinarjev v podporo.

Za izredno naklonjenost in rodoljubno darilo zahvali se najtoplejšje:

Bralno društvo „Mir“ v Šentpetru
dne 1. februarja 1892.

Štipko Jelenc,
predsednik.

Umrli so v Ljubljani:

29. januarja: Jožefa Lumbar, krojačeva žena, 29 let, Kladezne ulice št. 10, febris puerperalis.

30. januarja: Henrik Vertovc, hišni posestnik, 42 let, Mestni trg št. 5, kap na možganih. — Neža Tušar, gostija, 85 let, Kravja dolina št. 11, ostarelosti.

31. januarja: Johana Štrukelj, mestna uboga, 67 let, Karlovska cesta št. 7, influenza. — Neža Boch, kuharica, 72 let, Stari trg št. 13, pljučni emulgem.

1. februarja: Uršula Sajovic, gostija, 67 let, Poljanska cesta št. 17, influenza. — Karol Grünwald, umirovlj. gimnazijski profesor, 87 let, Dunajska cesta št. 15, kap. — Anton Blechschmidt, umirovlj. davkarski adjunkt, 76 let, sv. Jakoba trg št. 9, pljučni edem.

Tujci:

1. februarja.

Pri **Malihi**: Awerone, Stefany iz Trsta. — Müller, Königstein, Rebtsch, Just, Krauman, Schautz, Spelman, Handl z Dunaja. — Lucka iz Prage. — Prezelj iz Lesecc.

Pri **Stonu**: Ferner, Micksche, Spaner z Dunaja. — Majdič iz Kranja. — Lenarčič z Vrhnike. — Majdič iz Celja. — Lankuš iz Linza. — Penza iz Mokronoga. — Kramer iz Budimpešte.

Pri **avstrijskem cesarju**: Trukel iz Gmundna.

Listnica uredništva:

Gosp. Lajoš v Knežaku. Sprejeli. Toliko za danes. Več o svojem času.

Gosp. dopisniku iz Logatca. Lahko še ustrezemo Vaši želji. Prosimo Vas, pišite kratko in stvarno, saj vidite, kako nam gre vedno tesno za prostor.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
1. febr.	7. zjutraj	740.1 mm.	-5.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.4 mm.	0.6° C	brezv.	megla	
	9. zvečer	736.2 mm.	-1.2° C	sl. zah.	megla	
2. febr.	7. zjutraj	730.3 mm.	1.6° C	sl. zah.	obl.	16.30 mm.
	2. popol.	726.7 mm.	7.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	723.8 mm.	3.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura -2.0° in +4.1°, za 1.1° pod in 5.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.10	95.45
Srebrna renta	94.75	94.95
Zlata renta	111.95	112.10
5% marcna renta	103.10	102.95
Akcije narodne banke	1057.—	1061.—
Kreditne akcije	307.75	315.75
London	117.95	117.85
Srebro	—	—
Napol.	9.37 1/2	9.37
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.85	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	138 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182 „ 20
Ogerska zlata renta 4%	—	108 „ 40
Ogerska papirna renta 5%	—	102 „ 90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 „ —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115 „ 10
Kreditne srečke	100 gld.	184 „ —
Rudolfove srečke	10	20 „ 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	162 „ 30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	238 „ —

prinaša v 2. zvezku nastopno vsebino: 1. Filodem: Haranova želja. — 2. y.: Na Gosposvetkem polji. — 3. Radmir: Zimska voznja. — 4. Cvetana: Kdaj solnce sine mi? — 5. S. P.: Stari naslanjač. Bajka. (Dalje.) — 6. J. K.: Svetilki. — 7. —r.—: Misli s češke razstave. (Konec.) — 8. F. K.: Biriča Suhodjaka najhujši pot. (Konec.) — 9. Viljem Rohman: Fizijološki pomen vode za rastlinstvo. — 10. Alenke: Pri slovesi. — 11. Rástislav: Pravljica. — 12. Alastor: Šivilja. — 13. Filodem: Bolna noč. — 14. A. Funtek: Senanus. — 15. A. Štritof: Pokončna pisava. — 16. V. Bežek: Kakó pišimo lastna staroklasiška imena? (Konec.) — 17. J. L.: Češka književnost. (Dalje.) — 18. Listek: † Ivan Železnikar. — Levstikovi zbrani spisi. — Pegam in

Razpis

uredniškega mesta pri „Slov. Narodu“.

S smrtjo gospoda Ivana Železnikar-ja izpraznjeno je pri našem dnevniku „Slovenskem Narodu“ mesto **glavnega urednika**. Tisti, ki čutijo v sebi za to mesto poklic in sposobnost ter bi je hoteli nastopiti, izvolijo naj se prijaviti **do dne 1. marcija t. l.** podpisanemu predsedniku „Narodne Tiskarne“.

Plača in dohodki se ustanové po posebnem dogovoru.

V Ljubljani, dne 30. januarja 1892.

Za upravni odbor „Narodne Tiskarne“:

Dr. Ivan Tavčar.

Oblastveno dovoljeni zavod za prilepljenje razglasov in pisarna za posredovanje pri zasebnih opravilih.

Podpisanec naznanja, da mu je vis. c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani z odlokom z dné 4. januarja 1892. l. št. 15338 podelila

**privoljenje za napravo in oskrbovanje
zavoda za prilepljenje razglasov**

in
pisarne za posredovanje pri zasebnih opravilih

s pravicami, dajati razjasnila

o nakupu in prodaji hišne oprave in glasovirjev, o vnašajočih stanovanj, kupčij in prodajalnic, posredovati o nakupih in prodajah, pri najemih in zakupih kmetijskih posestev, mestnih hiš, graščin in selskih dvorcev (vil)

in prosi veleslavne oblastnije, zavode, podvzetja in častito občinstvo posluževati se v vseh, bodisi prilepljenja uradnih ali zasebnih razglasov po ulicah mesta ali zasebno poslovnega posredovanja tikajočih zadevah mojega zavoda.

Z zagotovilom, da se hočem potruditi vsa mi dana naročila natančno in točno izvršiti, podpišem

z odličnim spoštovanjem

Vekoslav Kališ

Prešernov trg št. 3.

(68—4)

! Razprodaja !

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

Razprodaja
modrobelo posteklene ploščevinaste kuhinjske posode

pri
Andr. Druškovič-u
trgovina z železjem
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji cen. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bolnite ito. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po cen. dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebščino iz železa od gl. 15.— do gl. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvrše. (54—6)

! Najnižje cene !

! Razprodaja !

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se proda: (902.9)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.